

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 14Saz/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0723100541
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Hauerlandová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2023:0723100541.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou, zastupujúcou sudkyňou JUDr. Ivany Hauerlandovej, PhD., v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Marocké kráľovstvo, bez cestovného dokladu, aktuálne umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov, zastúpeného: Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava, so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, proti žalovanému: Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Trnava, so sídlom Paulínska 13, Trnava, o prepustenie žalobcu zo zaistenia, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

- Správnou žalobou, doručenou súdu dňa 07.08.2023 sa žalobca domáhal prepustenia zo zaistenia.
- Žaloba bola odôvodnená tým, že žalovaný rozhodnutím zo dňa 23.06.2023 rozhodol o predĺžení zaistenia žalobcu do 26.08.2023. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 26.12.2022 o administratívnom vyhostení žalobcu udelil zákaz vstupu na dobu 2 rokov, čomu okrem iných dôvodov nezodpovedá zákonnosť a účelnosť zaistenia žalobcu. Navyše rozhodnutím C. D./XXXX- E. zo dňa 23.06.2023 bolo zaistenie predĺžené do 26.08.2023, čím žalovaný prekročil maximálnu lehotu zaistenia bez náležitého odôvodnenia. Aj z odôvodnenia žalovaného vyplýva, že žalobca si sám zabezpečil fotokópiu cestovného dokladu za účelom návratu do domovskej krajiny, čiže postup žalovaného v predĺžení maximálnej lehoty zaistenia je neadekvátny a nedostatočne odôvodnený. Navyše počas konzultácie dňa 25.07.2023 žalobca uviedol, že disponuje platným cestovným dokladom a nechápe prečo doba zaistenia trvá neprimerane dlho. Taktiež odôvodnenie doby zaistenia je nezákonné a nepreskúmateľné, nakoľko žalovaný minimálne nepopísal realizované úkony v časovom slede, smerujúce k výkonu rozhodnutia smerom k Zastupiteľskému úradu Marockého kráľovstva. Žalovaný vo svojom rozhodnutí taktiež nepreukázal nemožnosť uloženia iných (miernejších) donucovacích opatrení, ktoré patria medzi obligatórne náležitosti rozhodnutia, pretože k zaisteniu možno pristúpiť len ak nemôžu byť uplatnené miernejšie opatrenia. Žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav veci a rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, a preto je nepreskúmateľné. Žalobca poukázal na rozsudky NS SR sp. zn. 10 SZa37/2015 a sp. zn. 1 SŽa/26/2015, a tiež na rozsudok KS BA sp. zn. 4Sa/23/2019.
- Žalovaný navrhol správnu žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Vo vyjadrení žalovaný uviedol, že žalobca stále nemá vydaný náhradný cestovný doklad. Žalobca sa na území SR zdržiava bez cestovného dokladu, nevlastní finančné prostriedky a nemá možnosť si ich zabezpečiť legálnou cestou, nemá možnosť si zabezpečiť ubytovanie a starostlivosť o svoju osobu z legálnych finančných prostriedkov. Žalovaný považuje zaistenie žalobcu za účelné a efektívne, pretože v prípade žalobcu je riziko, že nezaistením by sa naďalej pohyboval po členských štátoch neoprávnene bez cestovného dokladu. Žalobca je osoba, ktorá sa na území SR nachádza bez cestovného dokladu, a bez možnosti

si legálnou cestou zabezpečiť finančné prostriedky, ubytovanie a starostlivosť o svoju osobu. Žalobca začal spolupracovať a dňa 22.6.2023 požiadal o asistovaný dobrovoľný návrat prostredníctvom agentúry Frontex do domovskej krajiny t. j. do Maroka. Za týmto účelom si zabezpečil aj kópiu cestovného dokladu, na základe ktorej nemôže cestovať do domovskej krajiny. Existencia rizika úteku predstavuje rozhodujúci prvok pri stanovení, či sa má alebo nemá lehota na dobrovoľný odchod poskytnúť a pri rozhodovaní o potrebe zaistenia. Členské štáty musia pri posudzovaní existencie rizika úteku vychádzať z objektívnych kritérií stanovených vo vnútroštátnych predpisoch. K často používaným kritériám vo vnútroštátnom práve patrí napríklad: chýbajúce doklady, absencia spolupráce pri určovaní totožnosti, predchádzajúce správanie (t. j. útek), nedostatok finančných prostriedkov (bod 1.6 odporúčania Komisie, ktorým sa ustanovuje spoločná „príručka o návrate“, ktorú majú používať príslušné orgány členských štátov pri vykonávaní úloh spojených s návratom - C(2017) 6505 final). Ohľadom doby zaistenia do 26.08.2023 žalovaný uviedol, že uvedená doba zaistenia je podľa správneho orgánu nevyhnutná a postačujúca s ohľadom na skutočnosť, že žalobca nie je držiteľom platného cestovného dokladu. Zo strany príslušných útvarov Policajného zboru bude vyvíjaná činnosť k vystaveniu náhradného cestovného dokladu, aby mohol byť naplnený výkon administratívneho vyhostenia bez prekážok a s elimináciou rizika úteku. Zabezpečenie náhradného cestovného dokladu bude jednoduchšie, nakoľko žalobca začal spolupracovať, prejavil vôľu sa vrátiť do domovskej krajiny a zabezpečil si fotokópiu cestovného dokladu. To však neznamená, že vybavenie náhradného cestovného dokladu bude možné nejakým spôsobom urýchliť resp. naliehať na autority dožadanej krajiny. Preto správny orgán predĺžil lehotu zaistenia.

4. Ďalej žalovaný uviedol, že dňa 24.4.2023 bolo na správny orgán zaslané stanovisko z ÚPZC Medveďov, kde sa uvádza, že totožnosť účastníka konania bola potvrdená policajnými autoritami F. kráľovstva prostredníctvom NÚ Interpol Bratislava. Zo stanoviska zo dňa 8.6.2023 vyplýva, že ÚPZC Medveďov dňa 27.4.2023 a 29.5.2023 zaslal dožadanie na Zastupiteľský úrad Marockého kráľovstva o poskytnutie informácie o vystavení náhradného cestovného dokladu. Dňa 03.08.2023 bolo z ÚPZC Medveďov na správny orgán zaslané stanovisko k zaisteniu účastníka konania, kde sa uvádza, že účastník konania prejavil záujem o dobrovoľný návrat do krajiny pôvodu prostredníctvom agentúry FRONTEX. Toho času agentúra vybavuje letenku pre účastníka konania. Zastupiteľský úrad je pripravený vystaviť náhradný cestovný doklad po obdržaní termínu návratu účastníka konania. Vyššie uvedené v spojitosti s rozhodnutím o predĺžení lehoty zaistenia náležite a dostatočne odôvodňuje dobu a potrebu zaistenia. Orgány policajného zboru zodpovedné za realizáciu výkonu vyhostenia budú robiť maximum možných úkonov, ktoré budú smerovať k zaisteniu fyzickej realizácie výkonu vyhostenia v čo najkratšom možnom čase, aby pozbavenie osobnej slobody účastníka konania bolo čo najkratšie. Žalovaný stále považuje zaistenie na výkon vyhostenia za účelné a efektívne a uvedené bude aj naďalej skúmať a prehodnocovať. Rozhodnutie vychádza so spoľahlivo a dostatočne zisteného skutkového stavu veci a je náležité a riadne odôvodnené a nemohlo byť v danom v prípade nahradené inými, menej prísnymi donucovacími prostriedkami, nakoľko žalobca stále nedisponuje platným cestovným dokladom, ale len fotokópiou cestovného dokladu.

5. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že dňa 26.12.2022 hliadka Obvodného oddelenia PZ Šaštín - Stráže kontrolovala žalobcu, ktorý nevedel preukázať svoju totožnosť, ani oprávnenosť pobytu na území SR, preto bol následne predvedený pred žalovaného. Bola vykonaná lustrácia žalobcu v informačných systémoch polície s negatívnym výsledkom. Po podaní zákonných poučení za prítomnosti tlmočníka boli so žalobcom spísané zápisnice o podaní vyjadrenia, v rámci spísania ktorých bolo žalobcovi oznámené začatie konania vo veci administratívneho vyhostenia a vo veci zaistenia. V zápisnici žalobca o. i. uviedol, že nedisponuje cestovným pasom, že nechce v SR požiadať o azyl, chce ísť do Nemecka, má sestru v Taliansku, nehrozí mu riziko prenasledovania v domovskej krajine, odišiel z ekonomických dôvodov, nemá finančné prostriedky ani ubytovanie. Z F. odišiel do Tuniska a odtiaľ pricestoval legálne na svoj cestovný doklad do Srbska.

6. Následne rozhodnutím č. D./XXXX-XX zo dňa 26.12.2022 žalovaný rozhodol o administratívnom vyhostení žalobcu podľa § 82 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov a zákaze vstupu na územie SR a všetkých členských štátov na 2 roky a rozhodnutím č. D./XXXX-XX zo dňa 26.12.2022 žalovaný rozhodol o zaistení žalobcu na nevyhnutne potrebný čas, najviac do 26.03.2023 podľa § 88 ods. 1 písm. b) a § 88 ods. 4 citovaného zákona.

7. Listom zo dňa 17.02.2023 Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov oznámil žalovanému, že vykonal kroky smerujúce k potvrdeniu pravej totožnosti: žiadosť o vykonanie lustrácie / NÚ Interpol Bratislava – zatiaľ bez výsledku, žiadosť o vystavenie náhradného cestovného dokladu zaslaná na Zastupiteľský úrad Marockého kráľovstva so sídlom vo Viedni – zatiaľ bez vystavenia dokladu, žiadosť v zmysle Dohody medzi ES a Srbskou republikou o readmisii osôb bez povolenia na pobyt – príslušné policajné authority Srbskej republiky zaslali k žiadosti negatívne stanovisko, teda osobu neprijímajú.

8. Listom zo dňa 14.03.2023 Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov oznámil žalovanému, že pristúpil ku krokom smerujúcim k zisteniu totožnosti zaistenej osoby, avšak zatiaľ jeho totožnosť nebola potvrdená. Ďalej popísal úkony, ktoré boli uvedené v liste zo dňa 17.02.2023. Dňa 09.03.2023 bola vykonaná návšteva na Zastupiteľskom úrade Marockého kráľovstva vo Viedni za účelom zistenia skutočností ohľadne žalobcu, pričom dostali informáciu, že totožnosť zaistenej osoby nebola potvrdená.

9. Následne bola so žalobcom dňa 18.03.2023 spísaná ďalšia zápisnica o podaní vyjadrenia, v rámci spísania ktorej bolo žalobcovi oznámené konanie o predĺžení zaistenia. Žalobca na položené otázky neodpovedal.

10. Rozhodnutím č. D./XXXX-XX zo dňa 18.03.2023 žalovaný rozhodol o predĺžení zaistenia žalobcu do 26.06.2023, podľa § 88 ods. 1 písm. b) a § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov.

11. Listom zo dňa 14.03.2023 Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov oznámil žalovanému, že totožnosť účastníka konania bola potvrdená policajnými autoritami Marockého kráľovstva prostredníctvom NÚ Interpol Bratislava. Zistené skutočnosti zaslali na príslušnú ambasádu, avšak zatiaľ nedostali žiadnu odpoveď ohľadne vystavenia náhradného cestovného dokladu. Disponujú informáciou, že keď je potvrdená identita zaistenej osoby prostredníctvom Interpolu, zastupiteľský úrad náhradný cestovný doklad nevystaví. Náhradný cestovný doklad je vystavený po ukončení lustrácií, ktoré zastupiteľský úrad realizuje po vlastnej línii. Preto nebude možná realizácia výkonu vyhostenia do 26.06.2023.

12. Listom zo dňa 08.06.2023 Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov oznámil žalovanému, že dňa 27.04.2023 a 29.05.2023 požiadal Zastupiteľský úrad Marockého kráľovstva o zaslanie informácie ohľadne vystavenia náhradného cestovného dokladu. Zatiaľ však nedisponuje žiadnou informáciou ohľadne predmetného náhradného cestovného dokladu. Proces zisťovania pravej totožnosti Zastupiteľským úradom Marockého kráľovstva je zdĺhavý.

13. Žalobca dňa 22.06.2023 požiadal o asistovaný dobrovoľný návrat prostredníctvom agentúry Frontex do domovskej krajiny t. j. do Maroka. Za týmto účelom si zabezpečil aj kópiu cestovného dokladu.

14. So žalobcom bola dňa 23.06.2023 spísaná ďalšia zápisnica o podaní vyjadrenia, v rámci spísania ktorej bolo žalobcovi oznámené začatie konania o predĺžení lehoty zaistenia. Žalobca uviedol, že má hotovosť 150,- eur a nejaké dináre a ďalšie bankovky cudzej meny. Iné peniaze nemá a nevie si ich zabezpečiť. Na Slovensku nepodniká, nemá tu žiaden majetok. Ubytovanie nemá, nevie si zabezpečiť prostriedky na vycestovanie. Má fotokópiu pasu, ktorú si zabezpečil z Maroka. Ak by ho prepustili, chce sa dostať do Nemecka. O azyl na území Slovenska nežiada.

15. Rozhodnutím č. D./XXXX-XX zo dňa 23.06.2023 žalovaný rozhodol o predĺžení lehoty zaistenia podľa § 88 ods. 1 písm. b) zák. č. 404/2011 Z. z. s poukazom na § 88 ods. 4 cit. zák. do 26.08.2023. Rozhodnutie bolo dňa 23.06.2023 doručené žalobcovi.

16. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 28.06.2023, č. k. 13SaZ/3/2023- 45 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal prepustenia zo zaistenia.

17. Listom zo dňa 03.07.2023 Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov oznámil žalovanému, že prostredníctvom agentúry FRONTEx sa t. č. vybavuje letenka pre zaistenú osobu. Zastupiteľský úrad Marockého kráľovstva je pripravený vystaviť pre zaistenú osobu náhradný cestovný doklad po obdržaní informácie o termíne dobrovoľného návratu osoby do krajiny pôvodu. V priebehu budúceho týždňa plánuje konzulárnu návštevu na ZÚ MAR so sídlom vo Viedni. Do lehoty zaistenia t. j. do 26.08.2023 bude náhradný cestovný doklad vystavený a bude možná realizácia dobrovoľného návratu žalobcu na územie Marockého kráľovstva.

18. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

19. Podľa § 88 ods. 1 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny

a) v konaní o administratívnom vyhostení s cieľom zabezpečiť jeho vycestovanie do krajiny podľa § 77 ods. 1, ak

1. existuje riziko jeho úteku, alebo

2. štátny príslušník tretej krajiny sa vyhýba alebo bráni procesu prípravy výkonu jeho administratívneho vyhostenia,

b) na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia,

c) na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ak existuje značné riziko jeho úteku, alebo

d) na účel jeho vrátenia podľa medzinárodnej zmluvy, 78) ak neoprávnene prekročil vonkajšiu hranicu alebo má na území Slovenskej republiky neoprávnený pobyt.

20. Podľa § 88 ods. 4 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny sa tento výkon predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespolupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety, môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Lehotu zaistenia nemožno predĺžiť, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Štátny príslušník tretej krajiny je zaistený dňom vydania rozhodnutia o zaistení.

21. Podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

22. Podľa čl. 15 ods. 4 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (ďalej len „návratová smernica“) zaistenie prestáva byť odôvodnené a dotknutá osoba sa bezodkladne prepustí, ak už z právnych alebo iných dôvodov neexistuje odôvodnený predpoklad na odsun alebo už neplatia podmienky ustanovené v odseku 1.

23. Podľa čl. 15 ods. 1 návratovej smernice pokiaľ sa v osobitnom prípade nedajú účinne uplatniť iné dostatočné, ale menej prísne donucovacie opatrenia, členské štáty môžu zaistiť len štátneho príslušníka tretej krajiny, voči ktorému prebieha konanie o návrate, s cieľom pripraviť návrat a/alebo vykonať proces odsunu, a to najmä keď:

a) existuje riziko úteku, alebo

b) dotknutý štátny príslušník tretej krajiny sa vyhýba alebo bráni procesu prípravy návratu alebo odsunu. Zaistenie sa vždy uskutočňuje na čo najkratšie obdobie, trvá, len pokiaľ prebiehajú prípravy na odsun, a vykonáva sa s náležitou starostlivosťou.

24. Podľa § 206 ods. 1 SSP vecami azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy podľa predpisov upravujúcich azyl a pobyt cudzincov.

25. Podľa § 206 ods. 6 SSP ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

26. Podľa § 221 ods. 1 SSP žalobca sa môže správnu žalobou domáhať zrušenia rozhodnutia o zaistení, o predĺžení zaistenia, o predĺžení lehoty zaistenia vydaného podľa osobitného predpisu alebo určenia takého rozhodnutia za nezákonné, ak bol žalobca zo zaistenia prepustený.

27. Podľa § 221 ods. 2 SSP žalobca sa môže správnu žalobou domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu.

28. Podľa § 229 SSP ak správny súd po preskúmaní zistí, že správna žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

29. Podľa § 230 ods. 2 SSP ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť správnej žaloby podľa § 221 ods. 2, rozsudkom podľa povahy veci

a) nariadi žalovanému bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia,

b) nariadi žalovanému po vykonanom dokazovaní bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia a rozhodne o uložení miernejšieho donucovacieho opatrenia žalobcovi podľa osobitného predpisu.

30. Správny súd v Bratislave ako súd vecne, miestne a kauzálny príslušný [§ 10, § 13 ods. 3, § 17 písm. a) SSP] na prejednanie veci, posudzujúc správnu žalobu neformálne a neviazaný jej žalobnými bodmi (§ 206 ods. 3 SSP) sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného a podľa stavu veci v čase vyhlásenia rozhodnutia podľa § 206 ods. 4 SSP dospel k záveru, že správnej žalobe nemožno vyhovieť.

31. O žalobe súd rozhodol na pojednávaní nariadenom na 16.08.2023 (§ 228 SSP) v neprítomnosti účastníkov konania a ich zástupcov podľa § 114 SSP, ktorí boli na pojednávanie riadne predvolaní a svoju neúčast' ospravedlnili.

32. Žalobca sa žalobou domáhal prepustenia zo zaistenia. Účelom správnej žaloby podľa § 221 ods. 2 SSP je poskytnúť žalobcovi ochranu aj pre prípad, že samotné rozhodnutie o zaistení, predĺžení zaistenia alebo predĺžení lehoty zaistenia bolo síce súladné so zákonom (resp. nebolo preskúmané súdom, lebo

nebola podaná správna žaloba), avšak následné trvanie zaistenia prestalo byť zákonné. Napriek tomu, že žalobca namietal v žalobe najmä nedostatky vzťahujúce sa primárne na rozhodnutie o predĺžení lehoty zaistenia, ktoré (zrejme) nebolo správnou žalobou (podľa § 221 ods. 1 SSP) napadnuté, z jeho argumentácie bolo možné (vzhľadom na neformálnosť jej posudzovania podľa § 206 ods. 3 SSP) abstrahovať namietanie neúčelnosti trvajúceho zaistenia žalobcu. V súlade s § 134 ods. 2 písm. e) SSP súd v predmetnej veci nebol viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Pre rozhodnutie súdu o správnej žalobe podľa § 221 ods. 2 SSP nie je podstatným to, či sa zaistenie stalo neúčelným po uplynutí určitého času od vydania rozhodnutia o zaistení alebo malo byť neúčelné už od počiatku, t. j. od momentu vydania rozhodnutia o zaistení, ale skutočnosť, či jeho účelnosť a efektívnosť je možné konštatovať v čase rozhodovania správneho súdu.

33. Zaistenie cudzinca znamená obmedzenie alebo dokonca v závislosti na povahe, dĺžke, dôsledkoch a spôsobe zaistenia zbavenie jeho slobody. Ide teda o veľmi citeľný zásah do jedného z najvýznamnejších práv jednotlivca. Takýto zásah môže byť prípustný len za prísne vymedzených podmienok definovaných nielen zákonom o pobyte cudzincov ale predovšetkým ústavným poriadkom SR. Podľa čl. 8 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je osobná sloboda zaručená. Podľa čl. 8 ods. 2 Listiny nesmie byť nikto zbavený svojej slobody inak než z dôvodov a spôsobom, ktorý stanoví zákon. Podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Podľa článku 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru, možno osobu pozbaviť osobnej slobody na základe postupu ustanoveného zákonom vtedy, ak ide o zákonné zatknutie, či iné pozbavenie osobnej slobody, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie štátu alebo osoby, proti ktorej sa vedie konanie o vypovedaní alebo vydaní. V zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, aby mohlo byť pozbavenie osobnej slobody zákonné, musí byť efektívne a účelné. Všetky podmienky pritom musia byť splnené súčasne. Pri absencii niektorej z nich nemožno hovoriť o oprávnenom pozbavení osobnej slobody žalobcu.

34. Vyššie uvedené požiadavky pre zaistenie cudzincov, t. j. účelnosť a efektívnosť musia byť splnené nie len v čase vydania rozhodnutia o zaistení (predĺžení lehoty zaistenia), ale aj počas celej doby trvania zaistenia. Aj keď rozhodnutia o zaistení žalobcu, predĺžení zaistenia, ani predĺžení lehoty zaistenia žalobcu neboli zrušené, podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov žalovaný je povinný skúmať po celý čas zaistenia žalobcu, či trvá účel zaistenia. Podľa čl. 15 ods. 1 návratovej smernice zaistenie sa vždy uskutočňuje na čo najkratšie obdobie a trvá, len pokiaľ prebiehajú prípravy na odsun, a vykonáva sa s náležitou starostlivosťou. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR z 11. novembra 2015, sp. zn. 10SZa 17/2015, pokiaľ zastupiteľský úrad napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon trestu vyhostenia nevydá v lehote zaistenia cudzincovi náhradný cestovný doklad a správny orgán za účelom vystavenia náhradného cestovného dokladu rozhodne o predĺžení doby zaistenia, pričom táto doba neprekročí po sčítaní doby zaistenia zákonom povolenú maximálnu dobu zaistenia, odporca s poukazom na okolnosti prípadu, ktoré spočívajú v uprednostnení záujmu spoločnosti na ochrane verejného poriadku a bezpečnosti pred záujmami a právom jednotlivca na osobnú slobodu, a tieto okolnosti uprednostní pri kolízii dvoch práv a náležite ich odôvodní, rozhodnutie správneho orgánu o predĺžení doby zaistenia je potrebné považovať za vydané v súlade so zákonom. Citovaný rozsudok NS SR kladie dôraz na vykonanie úkonov potrebných na výkon administratívneho vyhostenia, resp. trestu vyhostenia, ktoré zaťažuje správny orgán v lehote zaistenia cudzinca za účelom vystavenia náhradného cestovného dokladu. Preto, pokiaľ správny orgán nepreukáže aké konkrétne úkony v dobe zaistenia vykonal za účelom vystavenia náhradného cestovného dokladu cudzincovi, nemožno predĺženie zaistenia považovať za zákonné.

35. Žalobca okrem iného namietal, že žalovaný prekročil maximálnu lehotu zaistenia. Tu súd poukazuje na znenie ust. § 88 ods. 4 zákona č. 404/2011 Z. z. (citované vyššie), podľa ktorého cudzinec môže byť zaistený na šesť mesiacov (počas ktorých policajný útvar je oprávnený opakovane predĺžiť zaistenie). Z dôvodov uvedených v tomto ustanovení môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Celkovo teda môže byť cudzinec zaistený najviac po dobu 18 mesiacov. Žalobca bol zaistený dňa 26.12.2022 na dobu do 26.03.2023. Následne žalovaný rozhodol o predĺžení zaistenia žalobcu do 26.06.2023, čo spolu predstavuje 6 mesiacov. Rozhodnutím zo dňa 23.06.2023 žalovaný rozhodol o predĺžení lehoty zaistenia do 26.08.2023. Je teda zrejme, že maximálna lehota zaistenia v zmysle zákona nebola prekročená.

36. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný v zásade plní povinnosť podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov, keď sa pravidelne informuje, aké úkony Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov vykonáva počas zaistenia žalobcu za účelom vybavenia náhradného cestovného dokladu a teda aj následnej realizácie vyhostenia. Z odpovedí

Útvary policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov (ktoré boli citované vyššie) vyplýva, aké úkony a s akým výsledkom sú realizované, keď sa podarilo potvrdiť totožnosť žalobcu prostredníctvom NÚ Interpol Bratislava, avšak náhradný cestovný doklad zatiaľ nebol Zastupiteľským úradom Marockého kráľovstva vystavený. Z administratívneho spisu tiež vyplýva, že žalobca začal spolupracovať, požiadal o asistovaný dobrovoľný návrat prostredníctvom agentúry Frontex do domovskej krajiny t. j. do Maroka. Za týmto účelom si zabezpečil aj kópiu cestovného dokladu. Prostredníctvom agentúry FRONTEX sa t. č. vybavuje letenka pre žalobcu. Zastupiteľský úrad Marockého kráľovstva je pripravený vystaviť pre žalobcu náhradný cestovný doklad po obdržaní informácie o termíne dobrovoľného návratu osoby do krajiny pôvodu. Z uvedeného vyplýva, že počas zaistenia žalobcu sú vykonávané úkony smerujúce k vyhosteniu žalobcu, avšak tento stále nemá zastupiteľským úradom vydaný náhradný cestovný doklad, čo je aj dôvod na predĺženie lehoty zaistenia. Na základe uvedeného je možné skonštatovať, že zaistenie žalobcu je účelné, aj vzhľadom na blížiaci sa termín skončenia predĺženej lehoty zaistenia (26.08.2023).

37. Pokiaľ bolo v žalobe uvedené, že žalobca disponuje platným cestovným dokladom (čo mal uviesť splnomocnenému zástupcovi pri konzultácii dňa 25.07.2023), nič také z obsahu administratívneho spisu nevyplýva. Práve naopak, žalobca dňa 23.06.2023 pred správnym orgánom uviedol, že má fotokópiu pasu, ktorú si zabezpečil z Maroka. Tvrdenie o disponovaní platným cestovným dokladom žalobca ničím nepreukázal, pričom žalovaný aj vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca si zabezpečil iba fotokópiu cestovného dokladu, na základe ktorej nemôže cestovať do domovskej krajiny.

38. Žalobca tiež v žalobe namietal, že žalovaný vo svojom rozhodnutí nepreukázal nemožnosť uloženia iných (miernejších) donucovacích opatrení, ktoré patria medzi obligatórne náležitosti rozhodnutia, pretože k zaisteniu možno pristúpiť len ak nemôžu byť uplatnené miernejšie opatrenia. Odhliadnuc od skutočnosti, že preskúmanie rozhodnutia žalovaného o predĺžení lehoty zaistenia nebolo predmetom tohto konania (nejde o žalobu podľa § 221 ods. 1 SSP), je potrebné konštatovať, že žalovaný sa v rozhodnutí zaoberal aj možnosťou využitia iných, menej prísnych donucovacích opatrení a ich nepoužitie aj odôvodnil. V rámci pohovoru, ktorý vykonal so žalobcom pred vydaním rozhodnutia dňa 23.06.2023, sa žalovaný žalobcu aj dopytoval na finančné prostriedky, ktorými disponuje, ako aj na možnosť zabezpečenia ubytovania v SR. Žalobca uviedol, že má u seba malú hotovosť a iné peňažné prostriedky si nevie zabezpečiť, ubytovanie nemá žiadne. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 89 ods. 1 a 3 zák. o pobyte cudzincov.

39. Pokiaľ žalobca poukazoval na vady rozhodnutia spočívajúce v tom, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav veci a rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, a preto je nepreskúmateľné, súd sa týmito námietkami nezaoberal, nakoľko, ako už bolo uvedené v predchádzajúcom odseku, preskúmanie rozhodnutia žalovaného o predĺžení lehoty zaistenia nebolo predmetom tohto konania (nejde o žalobu podľa § 221 ods. 1 SSP).

40. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju zamietol podľa § 229 SSP.

41. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanému voči žalobcovi nevznikli také dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od neho spravodlivo požadovať. Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo14/2018). Na konanie pred správnym súdom sa okrem zásady hospodárnosti podľa § 5 ods. 7 SSP primerane použijú aj princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok (§ 5 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť.

Rozsudok správneho súdu o správnej žalobe vo veciach zaistenia nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty siedmich dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 3 SSP).

Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote siedmich dní od doručenia rozhodnutia (§ 443 ods. 2 písm. b) SSP) a podáva sa na Správnom súde v Bratislave (§ 444 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu správneho súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia a administratívneho vyhostenie (§ 446 ods. 2 písm. d) SSP).

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu (§ 439 ods. 3 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).